

පළමුවන කියවීම

නෙහෙමියා 8:2-6, 8-10

නෙහෙමියා දිවැස්ප්‍රසාදි තුමන්ගේ පොතෙන් ගත් පාඨයකි.

ව්‍යවස්ථා පොත කියවා අරථය පහදා දුන්න.

පූජකයා වන එස් රා ද හත් වන මාසයේ පළමු වන ද සභාව එනම්, පුරුෂයන් ද ස්ත්‍රීන් ද තේරුම්ගන්නට පුළුවන් වයසට පැමිණි දරුදරියන් ද ඉදිරිපිට ව්‍යවස්ථා පොත ගෙනවුත්, උදක ද්වාරය ඉදිරියේ තිබුණු වතුරශ්‍රය ඉදිරිපිට සිට, ස්ත්‍රී පුරුෂයන් ද තේරුම්ගත නැති වයසට පැමිණි දරුදරියන් ද ඉදිරියේ දී අලුයම් වේලේ පටන් ඉර මුදුන් වේලාව දක්වා ඒ පොත කියවුවේ ය. මුලු සෙනඟ ද ව්‍යවස්ථා පොතට සවන් දුන්න. ව්‍යවස්ථා පොත කියවීම පිණිස සාදන ලද වේදිකාවක් පිට නීතිවේදියා වන එස් රා සිටියේ ය. ඔහු ළඟ ඔහුගේ දකුණු පැත්තෙන් මත්තිනියා ද ෂෙමා ද අනායා ද උරියා ද හිල්කියා ද මයසේයා ද; වම් පැත්තෙන් පෙදයා ද මිෂායෙල් ද මල්කියා ද නාෂුම් ද හන්බද්දනා ද ශෙකරියා ද මෙෂුල්ලාම් ද සිටියෝ ය. මුළු සෙනඟට වඩා උස් තැනක සිටි එස් රා මුළු සෙනඟ ඉදිරියෙහි පොත දිග ඇරයේ ය. ඔහු එය දිග අරන විට සෙනඟ සියලු දෙනා තැඟිට සිටියෝ ය. එස් රා අති උත්තම දෙවි සම්ප්‍රදායෙන් වහන්සේට ප්‍රශංසා කෙළේ ය. මුළු සෙනඟ ද අත් ඔසවමින්, “එසේ ම වේ වා!” කියා හිස් නමා මුණින්තලා වි සම්ප්‍රදායෙන් වහන්සේට නමස්කාර කළෝ ය. මෙසේ ඔවුහු දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථා පොත පැහැදිලි ලෙස කියවා එහි අරථය තෝරා දුන්න. මිනිස්සු ද කියවූ දේ තේරුම් ගත්හ. නිර්ෂාතෘ වූ නෙහෙමියා ද නීතිවේදියා වූ පූජක එස් රා ද සෙනඟට ඉගැන්වූ ලෙවිවරු ද මුළු සෙනඟට කතා කොට, “අද දින ඔබ හැමගේ දෙවි සම්ප්‍රදායෙන් වහන්සේට ශුද්ධ දිනයක් ය. වැලපෙන්නට වත්, අඩන්නට වත් එපා ය”යි කී හ. එසේ කීවේ, මුළු සෙනඟ ව්‍යවස්ථාවේ වචන ඇසූ කල ඇඩූ බැවිනි. එවිට ඔහු ඔවුන්ට කතා කොට, “ඔබ ගොස් රසවත් දේවල් කා, මිහිරි පානය බී, කිසිවක් සුදනම් කර නොගත් අයට ආහාර පංගු යවන්න. කුමක් නිසා ද අද දින අපේ සම්ප්‍රදායෙන් වහන්සේට ශුද්ධ දිනයකි. ශෝක නොවන්න. මන්ද, සම්ප්‍රදායෙන් වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රීති වීම ඔබේ ශක්තිය වේ ය”යි කීය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූත වේවා.

පිළිතුරු ගීය

හීනාවලිය 19:7-9, 14

පිළිතුරු: ස්වාමින් වහන්සේ වදාළ වචන ජීවනය වෙයි.

ගීය: සම්ප්‍රදායේ ව්‍යවස්ථාවට පරිසමාප්ත ය; ජීවිතය පණ ගන්වන්නේ ය. සම්ප්‍රදායේ නීතිය සත්‍යවාදී ය; අනුවණයන්ට නුවණ දෙන්නේ ය. සම්ප්‍රදායේ අණපණක් සාධාරණ ය; සිතට සතුට වඩන්නේ ය.

සම්ප්‍රදායේ අණසක පැහැදිලි ය; දෙනෙතට එළිය දෙන්නේ ය, සම්ප්‍රදාය කෙරෙහි ගරුබිය නිර්මල ය; එය සදහට ම පවතින්නේ ය. සම්ප්‍රදායේ විනිශ්චය යුක්තිසහගත ය; මුළුමනින් දැනුම් වේ ම ය.

මාගේ පර්වතය ද මාගේ මිදුම්කරු ද වන සම්ප්‍රදාය, මා මුඛේ වචන ද මා සිතෙහි භාවනා ද ඔබ හට ප්‍රිය මනාප වේ වා!

ශුද්ධ වූ පාවලු තුමන් විසින් කොරින්තිවරුන්ට ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් උපුටාගත් කොටසකි.

ඔබ ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ ශරීරය ද එහි අවයවයෝ ද වෙති.

මනුෂ්‍ය ශරීරයෙහි බොහෝ අවයව තිබුණත් ඒ අවයව විවිධාකාර වුවත් ඒ සියල්ල එක ම ශරීරයක් වන්නාක් මෙන් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ එක ම ශරීරයක් වන සේක. මන්ද, පුදෙව්වරුන් හෝ ශ්‍රීකයන් හෝ වේවා, වහලුන් හෝ නිදහස් අය හෝ වේවා, අපි සියල්ලෝ ම එක ම ආත්මයාණන් තුළ එක ම ශරීරයක් වන ලෙස, බවිනිස්ම-ස්නාපනය ලැබීම. අපි සියල්ලෝ ම එක ම ආත්මයාණන්ගෙන් පානය කර සිටිමු. ශරීරය එක අවයවයක් නොව බොහෝ අවයවවලින් යුක්ත වූවකි. යම් හෙයකින් පාදය: "මම අත නොවන බැවින් ශරීරයට අයිති නොවෙමි"යි කීවත්, ඒ නිසා එය ශරීරයට අයිති නොවන්නේ නොවේ. එසේ ම කණ: "මම ඇස නොවන බැවින් ශරීරයට අයිති නොවෙමි"යි කීවත්, ඒ නිසා එය ශරීරයට අයිති නොවන්නේ නොවේ. මුඛ ශරීරය ඇසක් නම් ශ්‍රවණය කොයි ද? මුඛ ශරීරය කනක් නම් ගඳ සුවඳ විඳීම කොයි ද? සැබැවින් ම දෙවියන් වහන්සේ තමන් කැමැති පරිදි ඒ එක් එක් අවයවය ශරීරයෙහි පිහිටුවා ඇත. ඒ අවයව සියල්ල ම එක ම අවයවයක් වේ නම් එවිට ශරීරයක් කොයින් ද? මේ අනුව බොහෝ අවයව තිබෙන නමුත් ඇත්තේ එක ම ශරීරයකි. ඒ නිසා "නුඹ මට ඕනෑ තැනැ"යි අත අමතා ඇසට වත්, "නුඹලා මට ඕනෑ තැනැ"යි පා අමතා හිසට වත් කීමට නොහැකි ය. සැබැවින් ම, ශරීරයේ දුර්වල යයි සලකන අවයව අත්‍යවශ්‍ය වේ. තවද අපි, ශරීරයෙහි සුඵකොට සලකන අවයවයන් වඩාත් ගරු කොට සලකමු. ඇරත් ශෝභා සම්පන්න නො වූ අවයවයන්ට වඩාත් ශෝභනත්වයක් දෙමු. මන්ද, ශෝභා සම්පන්න වූ අවයවයන්ට එවැනි උවමනාවක් නැත. ගරු කොට නොසලකන අවයවයන්ට දෙවියන් වහන්සේ වඩා ගරුත්වයක් දෙමින් ශරීරය සංයුක්ත කළ සේක. එසේ කෙළේ ශරීරයේ හේදයක් නොතිබෙන පිණිසත්, සෑම අවයවයක් ම අනෙක් අවයවයන් එකාකාර ව සලකන පිණිසත් ය. මෙසේ එක අවයවයක් වේදනා විඳි නම් ඒ සමඟ සියලු ම අවයවයෝ වේදනා විඳිති; එලෙස ම එක අවයවයක් ගෞරව ලබයි නම්, ඒ සමඟ සියලු ම අවයවයෝ ප්‍රීති වෙති. එහෙයින් ඔබ ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ ශරීරය ද වෙන් වෙන් වශයෙන් එහි අවයවයෝ ද වන්නහු ය. මෙසේ දෙවියන් වහන්සේ පළමුකොට අපෝස්තුළුවරුන් ද දෙවනු ව දිවැසිවරයන් ද තුන්වනු ව ගුරුවරුන් ද ඉන්පසු භාස්කම් කරන අය ද සුව කිරීමේ වරම ලත් අය ද උපකාර කරන්නන් ද පරිපාලනය කරන්නන් ද විවිධ ශබ්ද ව්‍යවහාර කරන්නන් ද සභාවෙහි පිහිටුවා වදළ සේක. සියල්ලෝ ම අපෝස්තුළුවරුන් ද? සියල්ලෝ ම දිවැසිවරුන් ද? සියල්ලෝ ම ගුරුවරු ද? සියල්ලෝ ම භාස්කම් කරන්නෝ ද? සුව කිරීමේ වරම සියල්ලන්ට ම තිබේ ද? සියල්ලෝ ම විවිධ ශබ්ද ව්‍යවහාර කරන් ද? සියල්ලෝ ම ශබ්ද පහද දෙන්නෝ ද?

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

සාධුකාරය

ලුක් 4:18

ආලේලියා! ආලේලියා!

"දිළිඳුන් හට සුඛ ආරංචිය දේශනා කරනු වස්,
උන් වහන්සේ මා ආලේප කළ සේකැ"යි සම්ඳුණේ වදාරණ සේක.

ආලේලියා!

සුවිශේෂක පුවාමි තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

“අද මේ සාධය ඉෂ්ට වී ය.”

ශ්‍රීමත් කියෝපිලස් තුමෙහි, අප අතර ඉටු වී ඇති සිද්ධීන් අලලා කථා වස්තුවක් සම්පාදනය කිරීමට බොහෝ දෙනෙකු උත්සාහ කර ඇත. ඔවුන් එසේ කර ඇත්තේ ඒ සිද්ධීන් මුල සිට ම සියැසින් දුටු අය හා දහම් පණ්ඩුඩය දෙසු අය අපට භාර දුන් කරුණු අනුව ය. එබැවින්, මුල සිට ම සියල්ල තතු පරිදි විමසා බැලූ මට ද ඔබ උදෙසා විධිමත් වෘත්තා- න්තයක් ලිවීම මැනවැ යි සිතීමිණි. මා එසේ ලියන්නේ, ඔබ තුමාණන්ට උගන්වා ඇති කරුණු වල නියම සත්‍යය පහදා දෙන පිණිස ය. තවද, ජේසුස් වහන්සේ ශුද්ධාත්මානුභාවයෙන් යුක්ත ව ගලිලයට පෙරලා වැඩිය සේක. උන් වහන්සේ පිළිබඳ ආරංචිය අවට මුළු පෙදෙස පුරා පැතිරිණි. උන් වහන්සේ සියල්ලන්ගෙන් ප්‍රශංසා ලබමින්, ඔවුන්ගේ ධර්ම ශාලාවල ඉගැන්වූ සේක. උන් වහන්සේ තමන් ඇති දැඩි වූ නාසරෙත් නුවරට පැමිණ සිරිත් පරිදි සබත් දවසේ දී ධර්මශාලාවට වැඩම කර කියවීම පිණිස තැඟිට සිටි සේක. එවිට දිවැසිවර ඉසයියස්ගේ ග්‍රන්ථය උන් වහන්සේට දෙන ලද්දේ ය. උන් වහන්සේ ග්‍රන්ථය දිග හැර, මෙසේ ලියා ඇති තැන සොයාගත් සේක: “ස්වාමීන් වහන්සේගේ ආත්මය මා කෙරෙහි ඇත. මක්නිසා ද දිළිඳුන් හට සුඛ ආරංචිය දේශනා කරනු වස්, උන් වහන්සේ මා ආලේප කළ සේක. වහලුන්ට මිදීම ද අන්ධයන්ට පෙනීම ද ලැබෙන බව දන්වන්නේ, පීඩිත වූවන් මුදන්ටත්, ස්වාමීන් වහන්සේගේ ප්‍රසාදය ලත් වසර ප්‍රකාශ කරන්නේ මා එවා වදාළ සේක.” උන් වහන්සේ එය කියවා, ග්‍රන්ථය අතුළා, උපස්ථායක තැනට දී වැඩහුන් සේක. එකල ධර්මශාලාවෙහි සිටි සියල්ලෝ උන් වහන්සේ කෙරෙහි නෙත් යොමා සිටියහ. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට කතා කරන්න පටන් ගෙන, “අද ඔබ සචන් දී සිටිය දී ම මේ ශුද්ධ ලියවිලි සාධය ඉෂ්ට වී ය”යි වදාළ සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.

ක්‍රිස්තුහි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.